

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.388/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. évi szeptember hó 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. évi május hó 25. napján kihirdetett 4.B.319/2008/24. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a I/1-6. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását is megszünteti, és a megsemmisítésüket rendeli el.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a 2009. június 15. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 6.000 (hatezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a vádlott büntetései összbüntetésbe foglalásának lehetőségét vizsgálja meg.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése, illetőleg eltérő - enyhébb - jogi minősítés megállapítása érdekében.

Az ügyész tudomásul vette az ítéletet, a fellebbviteli főügyészség az átiratában annak a helybenhagyását indítványozta, nyilvános ülés keretében.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezést változatlanul fenntartotta, a kifejtett álláspontja az volt, hogy a vádlott bűnössége - szándékára tekintettel - halált okozó testi sértés büntetében állapítható meg, amelynél fogva a büntetés enyhítése indokolt.

A fellebbviteli főügyészség képviselője ugyancsak fenntartotta az átiratban foglaltakat azzal a kiegészítéssel, hogy a büntetőeljárás törvény rendelkezéseiben bekövetkezett módosításra figyelemmel a bűnjelekkel összefüggő rendelkezés megváltoztatása szükséges. Egyebekben pedig rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben megalapozott, a jogi minősítés körében írt indokolás kifogástalan, a kiszabott büntetés pedig méltányos.

Az ítélet tábla a fellebbezések elbírálására a Be. 361-362. §-ában szabályozott nyilvános ülést tűzött ki, minthogy tárgyalás tartásának a szükségessége nem merült fel, hiszen a Be. 363. §-ában megfogalmazott okok egyike sem állapítható meg. A másodfokú felülbírálat átfogta a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárás szabályok maradéktalan betartásával folytatta le. A tényállás megállapításához szükséges bizonyítékok mindegyikét beszerezte, s azokat a mérlegelési körébe vonta. A vádlott által tett beismerő vallomást a feltárt további bizonyítékok tükrében tette vizsgálat tárgyává. A sértett bántalmazásának konkrét módjára nézve elhangzott előadását nem fogadta el, hiszen az esemény egyes részeinek szemtanúi cáfolták a vallomását. Ez vonatkozik arra a körülményre is, amely a helyszínre való visszatérés, s a további bántalmazás tagadásában nyilvánult meg.

Olyan tanú kétségtelenül nem volt, aki a sértett bántalmazását a kezdetétől a végéig látta volna, azonban 1.sz., 2.sz., s közvetve 3.sz. és 4.sz. tanúk vallomásai alapján kétséget kizáró módon megállapítható volt az elkövetés módja, továbbá az is, hogy a vádlott nem vitásan visszatért a helyszínre, s ismét bántalmazta a sértettet. A tanúvallomásokkal teljes mértékben összhangban álló megállapításokat tartalmaz az írásban előterjesztett és az elsőfokú tárgyaláson szóban kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény is.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - mely részben, a vádlott által vitatott körülmények tekintetében a bizonyítékok értékelésén és mérlegelésén alapul - mindenben és teljes mértékben megalapozottnak találta, s az a Be. 351. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

Az időközben bekövetkezett - 2009. június 15. napján - jogerős elítélésre figyelemmel a vádlott előéletére vonatkozó adatok mindössze annyival egészítendő ki, hogy 2009. június 16. napján a 6 év 10 hónapi fegyház-büntetést a büntetés-végrehajtási intézet fogadatba vette.

A tényállás alapján a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmény jogi minősítése is helyes. E körben az elsőfokú bíróság - akár csak a bizonyítékok értékelése és mérlegelése terén is - az indokolási kötelezettségének hiánytalanul és magas színvonalon tett eleget. A kifejtetteket az ítélet tábla maradéktalanul osztja, ebből következően a nyilvános ülésen is megismételt védelmi okfejtéssel nem lehetett egyetérteni. A vádlott által megvalósított bántalmazás - a módjára, az intenzitására, a bántalmazott testtájékokra figyelemmel - nem vitásan a sértett életének kioltására irányuló szándékot takart.

A különös kegyetlenség megállapítása is helytálló, hiszen a vádlott kitartó és brutális módon, gátlástalanul - más személyek jelenléte és észlelése ellenére - bántalmazta a sértettet és kizárólag életfontosságú testrészeken. A nagy erejű, pontosan szám szerint meg nem állapítható ütések eredményeként a sértett fején keletkezett sérülések miatt az idejekorán alkalmazott gyors és szakszerű orvosi segítség sem menthette meg a sértett életét.

A büntetés kiszabása körében feltárt alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények hiánytalanok. A bűncselekmény elkövetőjével szemben tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés alkalmazható joghátrányként. A határozott időtartamú szabadságvesztés maximumában meghatározott fegyház-büntetés semmiképpen sem súlyos, inkább valóban - a fellebbviteli főügyészség megjegyzését elfogadva - méltányos a többszörös visszaeső bűnismétlő, más büntetőeljárás hatálya alatt álló vádlott esetében, ennek folytán az enyhítésnek nincs semmiféle indoka.

Az eddigiekben kifejtettek folytán a védelmi fellebbezések egyik irányban sem vezethettek eredményre.

Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetésekor helytállóan rendelkezett valamennyi bűnjel tekintetében, azonban a bűnjeljegyzék I/1-6. sorszám alatti bűnjeleket érintően az ítéleti rendelkezés megváltoztatása vált szükségessé. Ennek indoka a 2009. augusztus 13. napján hatályba lépett, s a 2009. évi LXXXIII. törvény 22. §-ával kiegészített Be. 155. §-ának (9) bekezdése, amely a lefoglalás megszüntetésének jogi alapja, míg a bűnjelek megsemmisítésnek e törvényhely (8) bekezdése.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság minden tekintetben helytálló ítéletét a jelzett helyesbítéssel a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott előzetes letartóztatásban töltött idejének további beszámítása - az újabb jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetés foganatba vételéig - a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul, a nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség megfizetéséről szóló rendelkezés pedig a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén.

A vádlottal szemben két ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetés vár folyamatos végrehajtásra, amely körülmény miatt azok összbüntetésbe foglalásának szükségessége felmerülhet, ezért az ítélet tábla felhívta az elsőfokú bíróságot, hogy az összbüntetésbe foglalás lehetőségét vizsgálja meg.

Debrecen, 2009. évi szeptember hó 29. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja-előadó-, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 4.B.319/2008/24. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2009. évi szeptember hó 29. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -